

[Godskesen.]

der i Hovedsagen er Enighed om dette Lovforslags Fremme. Jeg skal derfor heller ikke fordybe mig i de almindelige Bestemmelser. De Punkter, hvorom der har været Uenighed, er kun ganske enkelte.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) ønskede, at der skulde forhandles om den Ændring, som er foretaget i § 13, hvor der er Spørgsmaal om Tilslag paa Vilkaar af efterfølgende Approbation. Det er jo et mere formelt Spørgsmaal, og man vil sikkert udmærket godt kunne forhandle derom. Dernæst omtalte det ærede Medlem ogsaa den Ændring, der er sket i § 3, med Hensyn til, hvem der skal beskikke Auktionsledere. Der er vel egentlig ikke Tvivl om, at Meningen er, at Fogeden skal have Hovedindflydelsen paa Beskikkelsen af disse Auktionsledere, og han er jo ogsaa vel egnet dertil, fordi han dog staar uden for, er mindre udsat navnlig for politisk Paavirkning og som Dommer maa siges at være trænet til kun at tage Hensyn til virkelig saglige Betragtninger. Han maa være vel egnet til her at træffe Afgørelsen, og jeg tror, at det ogsaa er Mening, at han i Almindelighed skal gøre det. Hvis man foretrækker, som Folketingsudvalgets Flertal har gjort, at Udnævnelsen skal foretages af Justitsministeren, men efter Fogedens Indstilling, maa det jo være Mening, at denne Indstilling normalt skal følges. Der er derfor efter min Mening kun en underordnet Forskel mellem det Standpunkt, der er indtaget af Flertallet i Folketingsudvalget, hvorefter Udnævnelsen sker af Justitsministeren efter Indstilling af Fogeden, og Mindretallets Indstilling, hvorefter Auktionslederne skal beskikkes af Fogeden. Hver af disse Fremgangsmaader kunde vel have sine Fordele. Hvis man henlægger den endelige Afgørelse til Justitsministeren, sikrer man maaske bedre Ensartethed i Afgørelsen, end man gør paa den anden Maade, idet Justitsministeren naturligvis vil gribe ind, hvis der viser sig Tilbøjelighed til at følge forskellig Praksis i forskellige Dele af Landet. Hvis man derimod henlægger Afgørelsen direkte til Fogeden, har man af den Grund, jeg nævnte før, en Garanti for, at der ikke indsniger sig Tilbøjelighed til at tage Hensyn af mere personlig eller usaglig Art, og navnlig en Garanti mod, at Udnæv-

nelsen bliver en politisk Belønning. Jeg mener, at de to Betragtninger hver især kan have nogen Berettigelse, men man kan jo ikke forene dem. En af Delene maa man vælge, selv om man maaske kunde finde en eller anden Kautel. Jeg mener, at Forskellen i Anskuelser ikke er større, end at man maatte kunne forhandle derom i Udvalget.

Den ærede foregaaende Taler (H. P. Jensen) gjorde en Bemærkning om, at man endelig maatte passe paa, at der ikke blev en særlig Ret for Jurister til at være Auktionsledere. Jeg vilde dog mene, at der er al Grund til, naar man kan faa kvalificerede Folk som Jurister, særlig at vælge dem. Jeg skal gøre opmærksom paa, at efter Lovforslagets § 16 i Begyndelsen skal Auktionslederen afgøre Tvistigheder, der opstaar vedrørende Fremgangsmaaden under en frivillig Auktion. Vi Jurister er trænet til at behandle Tvistigheder og skulde have Forudsætninger for at kunne afgøre dem. Jeg vilde tro, at der her foreligger et godt Kort for Juristerne, et Kort, som kunde have sin Betydning; og som man ikke helt kan se bort fra. Jeg vil ikke benægte, at der kan findes andre, som kan være egnede til at afgøre Tvistigheder; jeg mener ikke, at det skulde være en Eneret for Jurister; der her var Tale om; men jeg vilde tro, at der var god Grund til særlig at tage Hensyn til Jurister.

Gunnar Føg-Petersen: Idet jeg anbefaler Lovforslaget, har jeg et Par Bemærkninger at føje til. Den ene er en Gentagelse af, hvad jeg sagde forleden ved Behandlingen af Lovforslaget om Dommerfuldmægtigene, og som jeg finder Anledning til at fremkomme med paa ny paa Foranledning af dette Lovforslag, hvorved Dommerfuldmægtigene jo faar en anden Stilling, idet jeg atter peger paa Nødvendigheden af at bedre deres Forhold økonomisk. Jeg tror, det skal siges saa ofte, der er Lejlighed til at sige det, at som Praksis er her i Landet, hvor man først kan naa at blive Dommer i en Alder af omkring et halvt Hundrede Aar, er vor Lovgivning om Dommerfuldmægtigene Lønninger ikke tilfredsstillende.

Det andet, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, er Bestemmelsen i § 3 om Fogedens Indstilling til Justitsministeren. I Bemærkningerne til Lovforslaget anføres det,